

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. София, 03.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 12.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3751** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал.4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) във вр. чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 9478/04.05.2011г. от [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], ул. П.К.Я., № 15 срещу решение № 226 от 11.02.2011г., издадено от началника на Митница [населено място], потвърдено от Директора на Агенция „Митници” (АМ) с Решение № 186/13.04.2011г.

Становища на страните:

Жалбоподателят [фирма] намира решението за незаконосъобразно със следните доводи: 1) нищожно поради липса на посочена правна норма, която да бъде годно правно основание за издаването му; 2) не е мотивирано и неправилно са преценени доказателствата по административната преписка, погрешни били изводите на органа за липса на законовите предпоставки за възстановяване на искания акциз. Обосновава подробно, че дружеството е изпълнило всички изискващи се по закон условия и е приложило необходимите документи, доказващи наличието на законовите предпоставки за възстановяване на акциз, посочени в чл.22, ал.2 и ал.6 от ЗАДС. Твърди спазване на процедурата по денатуриране по специален метод. Позовава се на процесуални нарушения от началника на Митница П., тъй като без заповед или резолюция и без посочване на установен ред е извършена допълнителната проверка, приключила с протокол № 242 от 04.02.2011г.

Ответникът Директор на АМ оспорва жалбата и я намира за неоснователна. Счита, че

релевантните факти са правилно възприети от митническите органи. В хода на адм. производство са събрани достатъчно доказателства, въз основа на които са издадени актовете и са изложени мотиви за издаването им. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Позовава се на издаване на решенията от компетентен орган в рамките на правомощията. В заключение иска решението му да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и след служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт на основание чл. 160, ал. 2 ДОПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 27, ал. 4, изр. 2 от ЗАДС вр. с чл.140, ал.1 от АПК . Решението на Директора на АМ е връчено на 19.04.2011г., вх.№ на жалбата е от 04.05.2011г., като е приложима разпоредбата на чл.140, ал.1 от АПК, тъй като нито в административния акт, нито в съобщението за неговото издаване е указано пред кой точно орган и в какъв срок може да се подаде жалба срещу това решение (има общо препращане към ДОПК), поради което съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца. Жалбата до съда е подадена след като е осъществено обжалването по административен ред по чл. 27, ал. 4, изр. 1 от ЗАДС. Следователно жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна .

[фирма] подава в Митница П. искане вх. № ЗАДС-3885/06.12.2010г., на основание чл.27, ал.1 вр. с чл.22, ал.2 и ал.6 от ЗАДС, за възстановяване на платения акциз, за периода 01.07.2010-31.10.2010г, за етилов алкохол (денатуриран спирт), вложен в производството на парфюмерийни продукти и изделия. Исканият за възстановяване акциз е в размер на 14 704.74 лв. за 1 336, 7938 л.алкохол. А. е по два броя фактури с № [ЕГН]/28.07.2010г. и № [ЕГН]/22.10.2010г. за закупен денатуриран етилов алкохол (спирт) от [фирма], [населено място].

Към искането си лицето прилага следните документи съгласно чл. 6б, ал. 3 от ППЗАДС: Искане вх. № ЗАДС-3885/06.12.2010 г.; Заверени копия на данъчни фактури за покупка на спирт; Разходна норма; Справки за фактурирани стоки; Заверени копия на 48 бр. фактури за реализация; Анализно свидетелство; Документи удостоверяващи начисляването и заплащането на акциза.

Митническите органи намират, че към искането не са приложени документи съгласно чл. 98, ал. 1 и 4 от ППЗАДС, а именно съгласуван с митницата по място на извършване на денатуриране специален метод за денатуриране на [фирма].

С писмо изх. № ЗАДС-3885/13.12.2010 г., по описа на Митница [населено място], към Митница [населено място] е направено запитване съгласно чл. 10, ал. 2 от ППЗАДС за потвърждаване внасянето на акциз от [фирма], [населено място].

Във връзка с искането за възстановяване на акциз на [фирма] е извършена насрещна проверка на [фирма] от митнически органи при Митница С., резултатите от която са документирани с протокол № 139/12.01.2011г. (л.234 от приложеното дело). Проверени са два броя фактури ..№ [ЕГН]/28.07.2010г. и № [ЕГН]/22.10.2010г. за етилов алкохол –денатуриран – спец.метод 100%. Установено е, че акцизът по фактурите е внесен в реп.бюджет, осчетоводени са надлежно, денатурацията по специален метод (съгласуван със съответното искане и станвоци на ЦМЛ) е осъществена със съответните протоколи № 1833/11.05.2010г. и № 2875/02.08.2010г.

С протокол за осъществяване на оперативен контрол на лица извършващи дейности с акцизни стоки (л.268 от приложеното дело) митнически органи от Митница П. на 22.12.2010г. са документирали извършена проверка на производствената база на жалбоподателя в [населено място], обл.Ст.З. във връзка с искането за възстановяване на акциз. Констатациите са: При извършената проверка на място и от представените счетоводни документи (справки по месечно) за количеството спирт с невъзстановен акциз е установено, че за периода 01.07.2010г. до 31.10.2010г. за производство на парфюмерийни продукти от горепосочените фактури са вложени 1336, 7938 л. денатуриран етилов алкохол с алкохолно съдържание 100% vol/c. В протокола са описани отговори от Митница С., в които се потвърждава внасянето на акциза по фактурите. Предвид тези констатации в протокола се посочва, че на „Е. К. и сие“ може да се възстанови акциз за реално вложения в производството на парфюмерийни продукти 1336,7938 литра денатуриран етилов алкохол акциз в размер на 14 704, 74 лв.

С писмо вх. № ЗАДС-3885/10/28.01.2011г., по описа на Митница П. (л.233 от приложеното дело), началникът на Митница С. уведомява, че след извършена проверка е установено, че при съгласуване с Митница С. на предложени специални методи за денатуриране на етилов алкохол от [фирма] не е предоставяна информация за потребител [фирма], ЕИК[ЕИК], който ще влага денатуриран по специален метод етилов алкохол.

Към преписката е приложен Протокол № 242/04.02.2011 г. за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности с акцизни стоки (л.272 по приложеното дело), отново по повод процесното искане за възстановяване на акциз, в който са изложени констатации какво е искането, какви документи са приложени към него, в това число, че не са приложени документи съгл. чл.98, ал.1 и 4 от ППЗАДС, а именно съгласуван с митницата по място на извършване на денатуриране специален метод за денатуриране на [фирма]. Заключителната констатация е, че понеже дружеството не притежава одобрен по описания ред метод за специално денатуриране и не отговаря на условието по чл.98, ал.1 и 4 от Правилника, не може да му бъде възстановен искания акциз.

С уведомително писмо изх.№ 61/21.02.2011г. на [фирма] (л.41 от приложеното дело) се уточнява кога е произведен денатурирания етилов алкохол конкретно по всяка от описаните фактури, закупен от жалбоподателя.

С Решение № 226/11.02.2011г. на Началника на Митница П. е отказано възстановяване на акциза по искането в размер от 14 704.74 лв. по съображения, че видно от приложените документи към искането и направените констатации [фирма] не притежава одобрен по описания ред метод за специално денатуриране и не отговаря на условието по чл. 98, ал. 1 и 4 от ППЗАДС чл. 98, ал. 1 и 4 от ППЗАДС за възстановяване на акциз. Като правни основания на отказа са посочени чл. 59 от АПК във връзка с чл. 22, ал. 2 и 6 от ЗАДС и чл. 98, ал. 1 и 4 от ППЗАДС.

Решението е обжалвано по административен ред пред Директора на АМ, който с решение № 186/13.04.2011г. е оставил без уважение жалбата на [фирма] и го е потвърдил изцяло. Доводите на решаващия орган са свързани с това, че дружеството не е спазило предвидената в чл.98 от ППЗАДС процедура, като не е подало в митницата по място на извършване на денатурирането (митница С.) искане за съгласуване метода на денатуриране, която от своя страна да го съгласува с ЦМЛ.

След изчерпване на административното обжалване, приключило с решение №

186/13.04.2011г. Директора на АМ, е образувано настоящото производство за съдебно обжалване на отказа за възстановяване на акциз.

Съдът, при така установената фактическа обстановка, прави следните правни изводи: Производството е по чл.27, ал.4 от ЗАДС. Съгласно разпоредбата, на оспорване пред съответния административен съд подлежи решението на директора на АМ, с което се потвърждава решението на директора на съответната митница, или непроизнасянето му в срок, което е приравнено на мълчаливо потвърждаване на първоначалния акт. Редът за обжалване е по ДОПК. Разликата е в предмета на оспорване по ДОПК и ЗАДС, като по ДОПК се обжалва първоначалния акт, потвърден от горестоящия административен орган, а по ЗАДС се обжалва решението на горестоящия административен орган, с което се потвърждава първоначалния административен акт. В този смисъл изрично решение № 13131 от 22.10.2012г. по адм. дело № 1975/2012 на ВАС, което настоящият съд съобрази. Контролът върху потвърдителното решение на горестоящия административен орган според настоящия съд обхваща и контрол върху първоначалния административен акт – в случая отказа на началника на митница П. за възстановяване на искания акциз, който съвместно с акта на решаващия орган, очертава предмета на настоящото производство.

Решение № 186/13.04.2011г. е издадено от компетентен орган съгласно разпоредбата на чл.27, ал.4 от ЗАДС и и предвид представената заповед за заместване № 3МФ -363 от 04.04.2011г. на Министъра на финансите (л.71). Същото се отнася и за първоначалния акт - по аргумент от разпоредбата на чл. 27, ал. 1 вр. ал. 3 от ЗАДС решението, с което се уважава или отказва искането за възстановяване на акциз се издава от началника на митницата по седалището на лицето, направило искането. В случая оспореното решение за отказ за възстановяване на акциз е издадено от началника на Митница П., като седалището на дружеството попада в района на същата.

Решенията на митническите органи са в съответната писмена форма с изложени фактически и правни основания – съответно мотивирани. Що се отнася до оплакването за нищожност поради липса на посочена правна норма, която да е правно основание за издаване на първоначалния акт, то това е въпрос по съответствие с материалния закон на формално мотивирания фактически и правно акт.

При издаването на актовете на митническите органи не се допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нарушения на процесуалните норми, свързани с възлагането и извършването на проверките и произнасянето в 30 дн. срок. В случая за производството по издаването на съответния административен акт по искането за възстановяване на акциз е приложим реда на чл.104 от ЗАДС във вр. с чл.10 от ППЗАДС, не и този по ДОПК за възлагане на ревизии и проверки, като реда на ДОПК е приложим при съдебното обжалване. Срокът за произнасяне по искането е инструктивен и неспазването му не опорочава издадения по-късно акт до степен незаконосъобразност.

Що се отнася до съответствие с материалноправните разпоредби на потвърдения отказ за възстановяване на акциз по искането на жалбоподателя, съдът констатира нарушение – основание за незаконосъобразност по чл.146, т.4 от АПК. Съображенията:

Съгласно чл. 27 § 1 б. б) и § 6 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за хармонизиране структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки държавите членки прилагат освобождаване от акциз продуктите, обхванати от

директивата (в това число етиловия алкохол – чл.19), респективно могат да възстановяват платен акциз с цел прилагане на това освобождаването, при условия, определени от тях и целящи да се осигури точното и опростено прилагане на такова освобождаване от акциз и да се предотврати всяко отклонение от акцизно облагане, избягване на акцизи или злоупотреба, като етиловия алкохол следва да е денатуриран в съответствие с изискванията на съответната държава-членка и да е използван за производство на какъвто и да е продукт, който не е предназначен за потребление от хора.

Крайният срок за транспониране на посочената Директива от РБългария е 01.01.2007г. (виж национални изпълнителски мерки). В изпълнение на така предписаните мерки е приет ЗАДС (ДВ бр.105/22.12.2006г. в сила 01.01.2007г.) и е издаден ППЗАДС (ДВ., бр.70/29.08.2006г.).

В частност относно освобождаването/възстановяването на платен акциз за етилов алкохол: Съгласно чл.22, ал.1 от ЗАДС се предвижда освобождаване от облагане с акциз напълно денатурираният етилов алкохол. А разпоредбата на чл.22, ал.2 от ЗАДС (приложимата редакция - ДВ, бр. 63 от 2006 г., в сила от 04.08.2006 г.) предвижда, че се възстановява платеният акциз за етилов алкохол, който едновременно е специално денатуриран и вложен в производството на продукти, които не са за човешка консумация.

Съгласно чл. 6а, ал.1 от ППЗАДС възстановяването по чл. 22, ал. 2 от закона се прилага само за производители на продукти, които не са за човешка консумация, въз основа на писмено искане. А сп. ал.2 тези лица влагат в производството специално денатуриран етилов алкохол с платен акциз, като възстановяването се извършва след реализация на стоките, в които е вложен специално денатурираният етилов алкохол.

На основание чл. 6б от ППЗАДС искането за възстановяване се подава до началника на митницата по седалището на лицето по чл. 6а, ал. 1 по образец съгласно приложение № 1а.

Искането за възстановяване съдържа данни за: 1. вида и количеството на реализираните стоки, в които е вложен специално денатуриран етилов алкохол; 2. количеството и единичната цена с включен акциз на вложения специално денатуриран етилов алкохол; 3. сумата на акциза, подлежащ на възстановяване; 4. лицето, заплатило акциза.

Към искането се прилагат: 1. копие от фактурата за закупения по цени с включен акциз етилов алкохол или митническа декларация за внесения етилов алкохол; разходната норма на вложения специално денатуриран етилов алкохол в единица изделие съгласно технологичната инструкция за производство на съответните продукти, или отраслова норма; 3. документите, удостоверяващи реализацията на произведените стоки, в които е вложен специално денатуриран етилов алкохол; 4. анализен сертификат; 5. документ, удостоверяващ начисляването и заплащането на акциза.

В случая от [фирма] е подадено искане до компетентния митнически орган, редовно от външна страна – съдържащо изискуемите реквизити, комплектовано с изискуемите документи, изброени по горе.

След подаване на искането са извършени проверки, възложени от сезираните с искането митническите органи, при които проверки се установява, че: 1) акцизът е платен от жалбоподателя, 2) етиловият алкохол е денатуриран от доставчика на жалбоподателя по специален метод и 3) е вложен от жалбоподателя в парфюмерийни

продукти, 4) както и, че съгласно събраните данни [фирма] не притежава одобрен по описания ред метод за специално денатуриране съгл. условието по чл.98, ал.1 и ал.4 от ППЗАДС за възстановяване на акциз.

При анализа на горното съдът достигна до извода, че при спазени от лицето изисквания на процедурата по подаване и комплектоване на искането за възстановяване със съответните документи, се явяват налице и материалноправните предпоставки за възстановяване на посочения в искането акциз в размер на 14 704, 74 лв.

Цитираната национална разпоредба на чл.22, ал.2 от ЗАДС, транспонираща общностните норми на чл. 27 § 1 б. б) и § 6 от Директива 92/83/ЕИО на Съвета изисква наличието на три кумулативни предпоставки за възстановяване на акциза: 1) плащане на акциза за етилов алкохол, за който са налице едновременно изискванията да е 2) специално денатуриран и 3) да е вложен в производство на продукти, които не са за човешка консумация.

Първата предпоставка – плащане на акциза за етилов алкохол, безспорно е установена от горесцитираните фактури за закупен етилов алкохол с включен акциз, издадени от "Захарни заводи АД" и приложенията към тях, удостоверяващи начисляването и заплащането на акциза, а и не е спорно между страните. Така и констатациите на проверките на митническите органи.

Изпълнена е, и не е спорна, предпоставката етиловият алкохол да е вложен в производство на продукти, които не са за човешка консумация. Това се установява съгласно представените фактури за реализация от [фирма].

Налице е и, в случая спорната, предпоставка за възстановяване на акциза – етиловият алкохол да е специално денатуриран. Това денатуриране по специален метод обаче не е извършено от [фирма], а от [фирма], от които [фирма] е закупило вече денатурирания по специален метод етилов алкохол като субстанция за производството на продуктите си, които не са за човешка консумация. Видно от констатациите на насрещната проверка на [фирма] (л.234 от приложеното дело) по проверените два броя фактури № [ЕГН]/28.07.2010г. и № [ЕГН]/22.10.2010г. за етилов алкохол –денатуриран – спец.метод 100% е установено, че освен, че акцизът по тях е внесен в реп.бюджет, осчетоводени са надлежно, денатурацията по специален метод (съгласуван със съответното искане и становище на ЦМЛ) е осъществена със съответните протоколи № 1833/11.05.2010г. и № 2875/02.08.2010г. Така и представените констативни протоколи относно денатуриране по специален метод (л.16 и л.23). А фактурите за закупуване на етиловия алкохол, документират именно покупка от жалбоподателя на така произведения денатуриран по специален метод от [фирма] етилов алкохол. В този смисъл уведомително писмо изх.№ 61/21.02.2011г. от [фирма] (л.41 от приложеното дело), с което е показана връзката между всеки един от посочените констативни протоколи на митническо бюро Г. О. и съответната фактура за закупен етилов алкохол от [фирма], денатуриран. Този факт не се отрича и е отразен и в самото обжалвано решение като фактическо установяване на стр.2 (л.43) и не се твърди друго от решаващия орган. При положение, че се установява, че закупеният за влагане в парфюмерийни продукти етилов алкохол вече е денатуриран по специален ред, е изпълнено изискването на чл.22, ал.2 от ЗАДС и неоснователно се отказва възстановяване на акциза

заради неспазено изискване от [фирма] по в чл.98 от ППЗАДС процедура за съгласуване на денатурирането, щом като тя вече е спазена от доставчика. Ето защо според съда не е решаващо за правото на възстановяване на [фирма] обстоятелството, че денатурацията по специален метод на вложения спирт не е осъществена съгласно чл. 98, ал. 2 от ППЗАДС по инициатива на [фирма], а съгласуването на метода и самата денатурацията е при доставчика на етиловия алкохол [фирма]. Разпоредбата на чл.98, ал.1 от ППЗАДС предвижда, че специалният метод за денатуриране се съгласува предварително с митницата по място на извършване на специално денатуриране, като методът се съгласува след положително становище от централната митническа лаборатория (ЦМЛ) на АМ. В случая за закупения от [фирма] етилов алкохол това изискване е спазено, но при доставчика [фирма]. Действително по делото няма данни искането за съгласуване на приложения специален метод за денатуриране на етиловия алкохол да е подадено от [фирма] като производителя на продуктите по чл. 22, ал. 2 от закона и да е придружено с информация относно вида, приложението и опаковката на крайния продукт, както и количеството на вложения денатуриран етилов алкохол на единица краен продукт и мястото където ще се извърши денатурирането конкретно за [фирма]. Но това въведено процедурно подзаконово изискване не може да изключи, нормативно признатото право на възстановяване, щом се касае за платен акциз за етилов алкохол, който е специално денатуриран и е вложен в производство на продукти, които не са за човешка консумация. Нито общностната норма, нито транспониращата я национална норма, регламентиращи правото на възстановяване на акциз, платен за етилов алкохол, поставят материалноправно изискване денатурацията на етиловия алкохол по специален метод и влагането в продукти да са извършени едновременно (по едно и също време) от едно и също лице. Правоимащ за възстановяването на акциза е платилият го за етилов алкохол, който е специално денатуриран и вложен в производство на съответните, непотребими в човешка консумация, продукти.

Митническите органи не са изследвали възможната хипотеза, наведена от жалбоподателя, и която се установява от данните по делото, че доставчикът [фирма] е денатурирал наведнъж по-голямо количество алкохол по специален метод, видно от констативните протоколи по делото и същият този етилов алкохол после е продаван от [фирма] на отделни части, в това число на жалбоподателя. Това, че при денатурирането не е посочено точно за кой клиент го денатурира, в частност за [фирма] не означава, че не е изпълнена предпоставката на чл.22, ал.2 от ЗАДС във вр. с чл. 98, ал.1 от ППЗАДС. Видно от протоколите и кореспонденцията по делото денатурирането на етилов алкохол по специален метод е било извършено в присъствието на митнически служители на Митническо бюро "Г. О.", както и при наличието на издадено положително становище. Жалбоподателят е комплектовал искането си с анализни сертификати, на базата на които [фирма] са издали анализно свидетелство с характеристиките на денатуриран етилов алкохол по специализиран метод към [фирма]. Фактурираната стока „етилов алк. денат.спец.м.“ е съпроводена с придружителни документи – съответните

Приложения към фактурите, където като получател изрично е упоменато [фирма] (л.60 и 72 от приложеното дело) и акцизни данъчни документи (л.62 и л.74), където отново като получател е упоменато [фирма], а стоката е етилов алкохол денатуриран 100% СМ". Тоест по делото се установява, че жалбоподателят е получил етилов алкохол, денатуриран по специален метод, с необходимите документи, с което е изпълнено в случая спорното условие на чл.22, ал.2 от ЗАДС – влаганият в производството на продуктите етилов алкохол да е специално денатуриран.

В този смисъл е основателен довода на жалбоподателя, че отказът е лишен от правно основание. По делото не се установи нито фактическо, нито кореспондиращо му правно основание, което да обоснове да се откаже възстановяване на претендирания акциз. Дали [фирма] на собствено основание отговаря на условието по чл. 98, ал. 1 и 4 от ППЗАДС, в случая не е обстоятелство, което да изключи приложението на чл.22, ал.2 от ЗАДС, тъй като същото това изискване е спазено от доставчика на производителя, който е денатурирал по-късно вложения в съответните продукти етилов алкохол по специален метод, одобрен от ЦМЛ на АМ.

Видно от приложените по делото решения № 1214/24.03.2009г. и № 1468/02.09.2010г. (л.46-49) на началника на митница П. самите митнически органи са уважавали аналогични на настоящото искания на жалбоподателя за възстановяване на акциз за денатуриран спирт, закупен от [фирма], вложен от дружеството в производството на парфюмерийни продукти.

По горните съображения отказът на митническите органи за възстановяване на акциз в размер на 14 704, 74 лв. на етилов алкохол, използван за производството на козметични продукти по искането на [фирма] с вх. № ЗАДС-3885/06.12.2010г. на Митница П., е незаконосъобразен поради противоречие с материалноправните разпоредби и следва да се отмени.

В случая естеството на акта не позволява решаване на делото по същество –дължимо е издаване на нов съответен акт от компетентия адм.орган. Съгласно чл.27, ал.2 и 3 от ЗАДС началникът на митницата по седалището на лицето с мотивирано решение уважава или при липса на материалноправните основания (каквото не е случая) отказва искането, като възстановява или прихваща подлежащата на възстановяване сума. Ето защо, на основание чл.160, ал.3 от ДОПК, съдът отменяйки отказа следва да върне преписката на компетентия митнически орган –този по седалището на дружеството жалбоподател за издаване на решение по искането за възстановяване на акциз съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на разноски, които са поискани и които са доказани по делото, а това е платената държавна такса в размер на 50 лв. (л.2), за която сума ответникът следва да бъде осъден да му я заплати. Адвокатски хонорар е претендиран, но не се доказва плащане на такъв съгласно представеното пълномощно (л.7), поради което в тази част искането за разноски е недоказано.

Мотивиран така и на основание чл. 160, ал.1-3 и чл 161 от ДОПК във вр. с чл.27, ал.4 от ЗАДС съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], ул. П.К.Я., № 15 Решение № 186/13.04.2011г. на Директора на Агенция „Митници” и потвърденото с него решение № 226/11.02.2011г. на началника на Митница П..

ВРЪЩА административната преписка на началника на Митница П. за издаване на ново решение по искане за възстановяване на платен акциз с вх. № ЗАДС-3885/06.12.2010г. на „Е. козметик и сие” ООД съобразно задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ срок за издаване на новото решение – 30 дни от получаване на преписката, която да бъде изпратена на органа след влизане в сила на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)